

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΟΙ

ΤΟΥ ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΚΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΛΟΙ Ξέρουν στην 'Αμερική την παρακάτω ιστορία :

Ήτανε μιά φορά ένα μικρό παιδί που το έλεγαν Τζίμ. Πράγμα παράδοξο γιατί όλα σχεδόν τα μικρά κακά παιδιά ονομάζονται Τζαίμς στα βιβλία των κυριακάτικων σχολείων. Παράδοξο, μάλιστα είναι: το δικό μας κακό παιδί λεγότανε Τζίμ.

Ο Τζίμ δεν είχε μιά μητέρα άρρωστη, μιά φτωχή μητέρα εύσεβη και φυματική, που θα εύχόταν να πεθάνη και να βρή την ανάπαυσή της στον τάφο, αν δεν την κρατούσε στη ζωή η μεγάλη της αγάπη προς το παιδί της κι' δειχτούν κακοί και σκληροί προς

το φόβος μήπως οι άνθρωποι αυτό, όταν εκείνη θα λείψει. Όλα τα κακά μικρά παιδιά στα βιβλία των κυριακάτικων σχολείων, όχι μόνο ονομάζονται Τζαίμς, αλλά κι' έχουν μιά μητέρα άρρωστη, που τραγουδάει για να τ' αποκοιμήσει με φωνή γλυκειά και παραπονετική, που τα φυλάει και τα καληνυχτίζει και που γονατίζει κοντά στο κρεβάτι τους για να κλάψη.

Η μητέρα του Τζίμ ήταν έντελως διαφορετική: ούτε φυματίωσι είχε, ούτε τίποτε άλλο απ' όσα αναφέραμε. Ήταν μάλλον σωματούδης και δεν ένοιωθε κανένα οίκτο για το παιδί της. Μά συνεχρόνως, ούτε και πονοκεφαλούσε πολύ για τα καμώματα του Τζίμ. Συνήθιζε μόνο να λήη πως έτσι που πήγαινε, θάσπαζε κάποια μέρα το κεφάλι του, μάλιστα πώς το κακό δεν θάταν μεγάλο. Συνήθιζε να τον στέλνει κάθε βράδυ να κοιμηθῆ δίνοντάς του ένα μπάτσο, και δεν τον φιλούσε ποτέ για να του πῆ καληνύχτα.

Μιά μέρα, το κακό αυτό παιδί έβλεπε το κλειδί του μπουφέ, τον έβλεπε κρυφά, έφαγε όλο το γλυκό και γέμισε ύστερα το άδειανό έξω με πίσσα για να μην υπονοησῆ τίποτε ἡ μητέρα του. Την ἄρα που έκλεβε το γλυκό, ο Τζίμ δεν ένοιωθε κανένα απολύτως κακό συναίσθημα. Καμμιά απολύτως φωνή μέσα του δεν ψιθύριζε: «Εἶνε κακό αυτό που κάνεις... εἶνε ἁμαρτία... Τα κακά παιδιά που τρώνε λαίμαργα το γλυκό της μητέρας τους πάνε στην κόλασι... Κι' ούτε έπεσε γονατιστός για να υποσχεθῆ στο Θεό ὅτι δεν θά ξανάκανε ποτέ ένα τέτοιο πράγμα... Και δεν πήγε κατόπιν να βρῆ τῆ μητέρα του για να τῆς τὰ ὁμολογήσει ὅλα, για να ζητήσῆ τῆ συγγνώμης και τῆν εύλογία της που θά του τῆν ἔδινε με μάτια πλημμυρισμένα ἀπὸ δάκρυα χαρᾶς και συγκινήσεως... Ὁχι, δεν ἔκανε τίποτε ἀπ' αὐτά, ἂν κι' ἔτσι συμπεριφέρονται ὅλα τὰ κακά παιδιά μέσα στα βιβλία.

Τὰ πράγματα συνέβησαν πολύ διαφορετικά με τον Τζίμ. Ἐφαγε το γλυκό και εἶπε στη χαινίστικη γλώσσα που χρησιμοποιῆσε, πὼς ἦταν «φίνο». Ἐβῆλε ὕστερα πίσσα μέσα στο θάξο κι' ἄρχισε να γελᾷ με τῆ σκέψι ὅτι ἡ γρηᾷ μητέρα του θ' ἀναπνοῦσε και θά οὐρλιαζε, ὅταν θά το ἀντιλαμβάνόταν αὐτό. Κι' ὅταν ἡ μητέρα του τὰ ἀνακάλυψε ὅλα, τῆς εἶπε πὼς δεν ἔδωσε τίποτε. Αὐτο ἰσχύοσο δεν τῆν ἔμπόδισε να του δώσῆ τῆς χρονιάς του.

Μιά ἄλλη μέρα, σκαρφᾶλωσε στη μηλιά του κτηματία Ἄκσον για να κλέψῆ μήλα. Τὸ κλαδί ἐπάνω στο ὅποιο εἶχε καθῆσει, δεν ἔσπασε. Οὔτε ὁ Τζίμ ἔπεσε κάτω, οὔτε ἔσπασε τὸ γέρι του, ἢ τὸ πόδι του, οὔτε κομματιάστηκε ἀπὸ τὸ μαντρόσκυλο του κτηματία για να ὑποφέρῆ ἐπὶ ἑβδομάδες στο κρεβάτι και να μετανοήσῆ, και να γίνῆ καλός.

Ὡ! ὄχι! Ἐκλεψε ὅσα μήλα ἤθελε, και κατέβηκε χωρίς ἔμπόδιο... Ἐξ ἄλλου εἶχε λάβει τὰ μέτρα του για τὸ σκύλο και

τὸν ἔδωξε πετώντας του μιά μεγάλη πέτρα, ὅταν πλησίασε για να τὸν δαγκώσῆ.

Ποτέ τίποτε τὸ παρόμοιο δεν εἶχε συμβῆ στα βιβλία των κυριακάτικων σχολείων.

Μιά ἄλλη φορά, ἔκλεψε τὸ σουγιά του δασκάλου του και, για να μὴ τὸν ἀνακαλύψῆ και φάῆ ξύλο, τὸν ἔχωσε μέσα στο πληθῆκιο του Τζῶρτζ Οὐίλσον, του γιου τῆς χήρας Οὐίλσον, ἑνὸς παιδιοῦ, ἠθικοῦ, που ὑπάκουε πάντα στη μητέρα του, που δεν ἔλεγε ποτέ ψέματα και που διάβαζε μ' ἐπιμέλεια τὰ μαθηματά του. Ὅταν ὁ σουγιάς ἔπεσε ἀπ' τὸ πληθῆκιο κι' ὁ φτωχὸς Τζῶρτζ χαμήλωσε τὸ κεφάλι του και κοκκίνησε σὰν να τὸν ἔπιασαν ἐπ' αὐτοφῶρῳ κι' ἐνῶ ὁ δάσκαλος ἔτοιμαζόταν να τὸν μασιγώσῆ, δεν παρουσιάστηκε ἑξαφνα, ἀνάμεσα στοὺς μαθητάς, ἑνας ἀλάνθαστος δικαστῆς με λευκή περρούκια για να φωνάξῆ: «Ἀφήστε αὐτὸ τὸ καλὸ παιδί. Να ὁ ἔνοχος! Περνοῦσα τυχαίως ἔξω ἀπὸ τῆν πόρτα και, χωρὶς να θέλω, τὰ εἶδα ὅλα».

Αὐτὰ γίνονται βέβαια στα βιβλία. Μὰ ἔδῳ δεν συνέβη τίποτε τέτοιο κι' ὁ Τζῶρτζ ἔφαγε ξύλο ἀπ' τὸ δάσκαλο, πρὸς μεγάλη χαρὰ του Τζίμ, ὁ ὁποῖος δεν χώνευε τὰ καλὰ κι' ἀγαθὰ παιδιὰ.

Τὸ πιὸ παράδοξο πράγμα συνέβη στον Τζίμ μιά Κυριακή που εἶχε πάει περίπατο με θάρκα. Δεν πνίγηκε καθόλου, ὅπως συμβαίνει στα βιβλία. Μιά ἄλλη Κυριακή, τὸν ἔπιασε ἡ μπόρα, ἐνῶ ψάρευε σὲ ἀπαγορευμένο μέρος, και δεν τὸν ἐχτύπησε κεραυνός...

Ἐ λοιπὸν, μπορείτε να ἐξετάσετε ἀπὸ τῆ μιά ἄκρη στην ἄλλη ὅλα τὰ βιβλία των κυριακάτικων σχολείων, χωρὶς να συναντήσετε πουθενὰ ένα τέτοιο πράγμα, θά δῆτε σ' αὐτὰ ὅτι ὅλα τὰ παιδιὰ που πηγαίνουν «βαρκαῖδα» τῆν Κυριακή πνίγονται ἀνεξαιρέτως, κι' ὅτι ὅλα τὰ κακά παιδιὰ που τὰ πιάνει ἡ μπόρα, ἐνῶ ψαρεύουν, τὰ χτυπᾷ κεραυνός...

Πὼς ὁ Τζίμ ἔφυγε τὶς δυὸ αὐτὲς φορές εἶνε μυστήριο.

Ἐπῆρχε μέσα στη ζωή του Τζίμ κάτι τὸ μαγικό. Αὐτὸ εἶνε χωρὶς ἄλλο ὁ λόγος που γλύτωνε. Τίποτε δεν μπορούσε να του κάνῆ κακό. Μιά μέρα μάλιστα ἔδωσε σ' ἑναν ἑλέφαντα ἵπποδρομίου ταμπάκο, ἀντὶ για ψωμί, κι' ὁ ἑλέφαντας με τῆν προβοσκίδα του δεν του ἔσπασε τὸ κεφάλι.

Μιά ἄλλη φορά που ἔφαχνε στο ἰτουλάπι για να βρῆ τὸ μπουκάλι του πίπερμαν δεν ἤπιε κατὰ λάθος βιτριόλι. Ἐνα Σάββατο πῆρε κρυφὰ τὸ τουφέκι του πατέρα του και πῆγε να κυνηγήσῆ.

Μὰ τὸ τουφέκι δεν ἔκπυρσοκρότησε κόβοντας τρία-τέσσερα δάχτυλά του.

Μι' ἄλλη μέρα, ἔδωσε στη μικρῆ του ἀδελφῆ μιά γροθιά στον κρόταφο, ἀπάνω στην μανία του, μὰ εκείνη δεν ἔμεινε ἄρρωστη στο κρεβάτι ἐπὶ ἑνα ὀλόκληρο καλοκαίρι, για να πεθάνῆ τέλος, προφέροντας λόγια συγγνώμης, που θά διπλασίαζαν τὶς τύψεις μέσα στην ραϊσμένη καρδιά του μικροῦ ἐγκληματία. Ὁχι, ἡ ἀδελφῆ του δεν ἔπαθε τίποτε. Ἐκεῖνος πάλι κατέφυγε σὲ μιά ἔρημη ἀκρογιαλιά. Κι' ὅταν ξαναγύρισε ἀπὸ κεῖ δεν βρῆκε ὄλους αὐτοὺς που ἀγαποῦσε κοιμισμένους μέσα στη γαλήνη του κοιμητηρίου και τὸ πατρικό του σπίτι ἐρειπωμένο και γεμάτο ἄγρια χόρτα. Ὁχι, τίποτε ἀπ' αὐτὰ δεν συνέβη... Ὁ Τζίμ ξαναγύρισε σπίτι του στοῦπι στο μεθύσι και ἐκεῖ τὸν ἔπιασαν και τὸν ἐπῆγαν στο τμήμα.

Και μεγάλωσε και παντρεύτηκε και ἀπόκτησε ἑνα σωρὸ παιδιὰ. Και μιά νύχτα τοὺς ἔσπασε τὸ κεφάλι ὄλων, χωρὶς κανέναν να τὸν ἀνακαλύψῆ, και πλούτισε μ' ἑνα σωρὸ κατεργαριῆς κι' ἀτιμίες. Σήμερα αὐτὸς ὁ μεγάλος παλιάνθρωπος, εἶνε σεβαστός ἀπὸ ὄλους κι' ἀποτελεῖ μέλος του Κοινοβουλίου.

ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

